

Nr 78

Av herrar **Löfroth** och **Jönsson** i Ingemarsgården, *angående viss utjämning av priserna på flytande drivmedel.*

(Lika lydande med motion nr 64 i Första kammaren)

Sedan mitten av 1940-talet tillämpas för flytande bränsle ett prissystem, som i korthet innebär att konsumenterna beroende på var de är bosatta får erlägga ett frakttillägg av varierande storlek. I detta syfte är landet indelat i fem olika zoner. I s.k. 0-zoner förekommer inget zontillägg, medan detta i stigande skala tillämpas för zonerna 1—4, så att priset är 1 öre högre i zon 1, 2 öre högre i zon 2 o.s.v. Dessutom finnes ett antal s.k. franko-platser i Norrland, där frakttillägget är 4—5 öre per liter.

Systemet med zontillägg drabbar främst de mera perifera delarna av landet, främst Norrland. Det måste framstå som angeläget att söka utjämna kostnaderna för resor och transporter inom vårt land. För näringslivet i berörda landsdelar är de högre drivmedelspriserna en avgörande nackdel ur konkurrenssynpunkt. Därtill kommer — vilket drabbar såväl näringsliv som enskilda — att de stora avstånden i dessa områden gör att transport- och resekostnaderna fränsett frakttilläggen är mycket höga. Man är också i hög grad hänvisad till bilismen, då det statliga trafiknätet är mindre grenat än i övriga delar av landet. De högre priserna får också konsekvenser för bostadskostnaderna när uppvärmning sker med flytande bränsle. Även uppvärmningskostnaderna är som regel fränsett frakttilläggen större i områden med högre priser på flytande drivmedel än i övriga.

I riksdagen har i denna fråga väckts ett flertal motioner i syfte att söka undanröja existerande orättvisor. Senast behandlades förevarande problem i en interpellation vid 1958 års riksdag. Av det svar på interpellationen, som lämnades av chefen för handelsdepartementet, framgår, att några initiativ eller åtgärder i berörda fråga inte är aktuella från regeringens sida.

Motionärerna är väl medvetna om de svårigheter som föreligger när det gäller att finna en tillfredsställande lösning på förevarande problem. Emellertid är de ovan nämnda olägenheter, som drabbar landsdelar med högre priser på flytande drivmedel, så stora — vilket kraftigt accentueras av länsstyrelsens i Norrbottens län avgivna yttrande i anledning av år 1956 väckta motioner — att åtgärder i syfte att utjämna priserna mellan olika delar av landet är starkt motiverade. Motionärerna föreslår, att en utredning tillsättes för att förutsättningslöst pröva hur en sådan kostnadsutjämning skall uppnås.

Med stöd av vad ovan anförts anhåller vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om en utredning med uppdrag att förutsättningslöst pröva möjligheterna att ernå en utjämning av priserna på flytande drivmedel mellan olika delar av landet, så att främst de särskilda pristillägg som uttages i Norrland kan elimineras.

Stockholm den 18 januari 1961

John G. Löfroth

Elias Jönsson
i Ingemarsgården
